

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M. B.** ,
skazanego za czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 20 września 2024 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy
z dnia 4 kwietnia 2024 r., IV Ka 1252/23,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy
z dnia 12 października 2023 r., IX K 1147/21,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 4 kwietnia 2024 r., IV Ka 1252/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 12 października 2023 r., IX K 1147/21, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa M. B. . W tym postępowaniu M.B. został prawomocnie skazany za czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności

oraz orzeczono świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10000 zł, jak również dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

W kasacji został zawarty także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nią wyroku. W uzasadnieniu wniosku obrońca podniósł, że jest on zasadny w świetle treści zarzutu rażącego naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 77 k.p.k. w zw. z art. 83 § 1 k.k. w zw. z art. 84 § 1 k.p.k. w zw. z art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 42 ust. 2 Konstytucji RP w zw. z art. 6 EKPC i argumentacji przytoczonej na jego poparcie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie jest zasadny.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylenia orzeczenia, przy jednoczesnym uznaniu, że jego wykonywanie przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla osoby, której orzeczenie dotyczy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku analiza kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziściły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21) i prowadzić do wniosku o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18), ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych

w kasacji obrońcy. Ocena zasadności zarzutu kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[ał]